

AŞA-ZISA
RĂPIRE
A
PRINTULUI
OLEOMARGARINĂ

... O povestire ar trebui să curgă la fel ca pârâul printre dealuri și păduri bogate, schimbându-și cursul cu fiecare bolovan pe care îl întâlnește și cu fiecare rădacina de copac, acoperită cu iarbă și pietriș, care îi ieșe în cale; întreținând la suprafață, dar neoprit în cursul lui de pietrele și nisipul de pe fundul albiei, unde e apă mai puțin adâncă; un pârâu care nu curge drept nici măcar o clipă, dar curge, și curge rapid, uneori fără să respecte regulile gramaticii, alteori făcând ocoluri largi, iar la sfârșitul circuitului curgând la nici un metru de cărarea pe care a traversat-o cu o ordă înainte; continuând mereu să curgă și mereu urmând măcar o lege, întotdeauna respectând acea lege, legea povestirii, care nu are nicio lege.

—Mark Twain

... Am vrut ca Tată să scrie o carte care să dezvăluie ceva din firea lui bună și înțeleghetoare...

—Susy Clemens

Pentru surorile Clemens
și pentru fetița noastră.
—P.S. și E.S.

The publisher wishes to thank Dr. John Bird at Winthrop University, Dr. Robert Hirst at the Mark Twain Project and Papers at the University of California, Berkeley, Dr. Cindy Lovell, and the Mark Twain House & Museum in Hartford, Connecticut, for their generous and wise partnership in creating this book. Visit the Mark Twain House & Museum online at marktwainhouse.org and the Mark Twain Project and Papers at marktwainproject.org.

The original Mark Twain manuscript that inspired this book can be found online at PrinceOleomargarine.com.

Editori:
Magdalena Mărulescu
Vasile Dem. Zamfirescu
Silviu Dragomir

Fondator:
Ion Mărulescu, 1994

Redactor:
Alunita Voiculescu

Director producție:
Cristian Claudiu Coban

DTP:
Faber Studio

CORPECTOR:
Dușa Udrea-Boborel

Titlul original: *The Purloining of Prince Oleomargarine*

Text copyright © 2017 by Philip C. Stead
Jacket art and interior illustrations copyright © 2017 by Erin E. Stead
Miscellaneous Writings: *Previously Unpublished Letters, Manuscript Letters, and Literary Manuscripts Available in the Mark Twain Papers*
by Mark Twain © 2001 by the Mark Twain Foundation.

Published by the University of California Press.

Compilation copyright © 2017 by the Mark Twain House & Museum
All rights reserved. Published in the United States by Doubleday, an imprint of Random House Children's Books,
a division of Penguin Random House LLC, New York.
Doubleday and the colophon are registered trademarks of Penguin Random House LLC.
Mark Twain quotations on p. 150 from "A Record of the Small Foolishnesses of Susie and 'Bay' Clemens (Infants)," published in *A Family Sketch and Other Private Writings* by Mark Twain, Livy Clemens, and Susy Clemens, ed. Benjamin Griffin (Oakland: University of California Press, 2014).

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reproducă, transmisă, difuzată sau păstrată cu ajutorul unui sistem de stocare, în nicio formă și în niciun mod, grafic, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare și multiplicare, fără acordul prealabil scris al editorului.

Copyright © Pandora Publishing, 2017
pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeul 1, C.P. 0490, București
Tel.: +4 021 300 60 90
Fax: +4 0372 25 20 20

www.pandoram.ro

Pandora M face parte
din Grupul Editorial Trei.

AŞA-ZISA
RĂPIRE
A
PRINTULUI
OLEOMARGARINĂ
DR.
MARK TWAIN
— — — — —
PHILIP STEAD
CU ILUSTRĂȚII DE
ERIN STEAD

O NOTĂ DIN PARTEA UNUIA DINTRE AUTORI

Bună ziua,

Numele meu este Philip Stead, care, dacă este rostit prea repede sau cu prea mare entuziasm, seamănă mult cu *Philip's dead*¹! – ceea ce nu este adevărat. Sunt sigur de asta. Cel mai probabil, nu mă cunoașteți și nu ați auzit niciodată numele meu, nici rostit prea repede, nici altfel. În schimb, sunt șanse să fi auzit de prietenul meu, domnul Mark Twain. El e cel care mi-a spus povestea asta și, spre deosebire de mine, el este mort. Sau, cel puțin, aşa îmi închipui, pentru că, după ce a povestit trei sferturi din întâmplări, s-a ridicat să ia încă o ceașcă de ceai și a dispărut complet – *puf!*

Sper din suflet că a găsit ceaiul acela.

¹ Philip este mort – în engleză, în original (N.T.)

CAPITOLUL UNU

ÎN CARE FACEM CUNOȘTINȚĂ CU EROUL NOSTRU FĂRĂ NOROC

Dacă ne concentrăm foarte tare acum, ne vom găsi exact în locul în care trebuie să fim. De fapt, ne vom găsi într-o țară nu foarte departe de aici – nu foarte departe, dar suficient de greu de găsit încât să nu ajungeți niciodată acolo, probabil. Eu am încercat. Țara aceasta are un nume, dar este mult prea greu de pronunțat. Nici nu merită efortul să încercați.

Sigur, țara *noastră*, Statele Unite ale Americii, alunecă ușor pe limbă și este așa de *ușor* de găsit, încât puteți să căutați jumătate din viață o cale de a ieși din ea. Iată, vedeti, deja am descris două diferențe dintre Aici și Acolo.

O altă diferență de luat în calcul: în țara-greu-de-găsit-și-imposibil-de-pronunțat în care are loc povestea noastră, cei fără noroc și flămânci rămân fără noroc și flămânci toată viața lor. În schimb, în Statele Unite ale Americii, toți și toate primesc șanse egale și corecte. Ar fi nepoliticos să credem altceva!

Aici – indiferent că e vorba de Michigan sau de Missouri – cei fără noroc și flămânci ar putea să se întepe într-un deget de la picior, să privească în jos și să descopere la picioarele lor un castron de supă plin cu lingouri de aur. *Eurica!* Dar *Acolo*, cei fără noroc și flămânci pot să se întepe într-un deget de la picior, să privească în jos și să descopere numai rădăcina uscată a unui măr vechi și ofilit.

Și exact asta a descoperit și Johnny, eroul nostru...

Evrica! a exclamat el.

A zis *Evrica!* și nu altceva mult mai rău, pentru că, în urmă cu mult timp, se hotărâse să nu înjure – nici măcar atunci când situația o cerea (așa cum este adesea cazul). Bunicul sărac și nefericit al lui Johnny înjura destul pentru amândoi. Înjurăturile lui atârnau ca un nor deasupra casei lor nefericite. Odată, când Johnny era mic, un stol de porumbei s-a rătăcit în ceață aceea și toți s-au prăbușit cu burta în sus pe acoperiș, morți de disperare. Acesta este adevărul. Și este și motivul pentru care Johnny a ales să poarte cu el o busolă morală pentru eventualitatea în care și el s-ar rătăci vreodată și ar avea nevoie să-și găsească drumul.

Johnny nu mai cunoscuse altă familie. Iar să spunem că își cunoștea bunicul ar fi o afirmație optimistă, în cel mai bun caz. Și, din moment ce multe dintre tragediile lumii, fie ele mici, fie mari, au fost mai întâi închisute în mintile optimiștilor, vom face omenirii o favoare acum și vom spune adevărul crud:

Bunicul lui Johnny era un om rău.

Bunicul lui Johnny

Singura tovarășă adevărată a lui Johnny era o găină melancolică, cu un nume ciudat. O chema *Molimă și Foamete*. Probabil că, la un moment dat în trecut, fuseseră două găini: una numită Molimă și alta numită Foamete. Însă și de data aceasta trebuie să spunem faptele aşa cum sunt. Acum este o singură găină și are două nume.

Molimă și Foamete

Molimă și Foamete a venit să ciugulească încet degetul la care se lovise Johnny, în semn de compătimire.

— Mulțumesc, a zis Johnny. Cred că o să treacă.

A sărit de colo-acolo într-un picior. Și găina a făcut la fel, crezând că așa trebuia. Johnny i-a zâmbit vechii sale prietene.